

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3031

гр. София, 13.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В. В. А.

като разгледа докладваното от В. В. А. Административно наказателно дело № 20231110205568 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63д от ЗАНН, във вр. с чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Образувано е молба от адв. А. И. от САК - процесуален представител на В. Б. Б., ЕГН *****, за изменение на решение № 3082/29.06.2023 г., постановено по НАХД № 5568/2023 г. по описа на СРС, НО, 94 състав, в частта за разноските. В молбата се излагат съображения, че не са налице основанията на чл. 63д ал. 4 ЗАНН за присъждане на разноси в полза на въззиваемата страна, тъй като не е била защитавана от юрисконсулт. Навежда се, че в производствата по ЗАНН защитата се осъществява с участие на представителя в производството, като депозирането на писмени становища, защиты и бележки е недопустимо и не осъществява защита по см. на чл. 63д ал. 4 ЗАНН, тъй като разпоредбата на чл. 60 ал. 2 ЗАНН регламентира задължение на наказващия орган да изложи доводите си за законосъобразност на обжалвания акт в съпроводителното писмо, с което административнонаказателната преписка се изпраща в съда. Прави искане съдебно решение 3082/29.06.2023 г., постановено по НАХД № 5568/2023 г. по описа на СРС, НО, 94 състав, да бъде изменено в частта за разноските, като претенцията на въззиваемата страна за присъждане на разноси бъде отхвърлена.

Молбата на основание чл. 248 ал. 1 ГПК е връчена на въззиваемата страна, от която в срока по чл. 248 ал. 2 ГПК не е депозиран отговор.

Молбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 248 ал. 1 ГПК, а разгледана по същество е неоснователна.

Производство по НАХД № 5568/2023 г. по описа на СРС, НО, 94 състав, е образувано по жалба на В. Б. Б., ЕГН *****, чрез адв. А. И. от САК против електронен фиш серия К № 6691590, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189 ал. 4 вр. чл. 182 ал. 2 т. 6 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 600, 00 /шестстотин/ лева за нарушение на чл. 21 ал. 2 вр. чл. 21 ал. 1 ЗДвП. С решение № 3082/29.06.2023 г. съдът е потвърдил обжалвания електронен фиш и на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ е осъдил жалбоподателя В. Б. Б., ЕГН *****, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева – юрисконсултско възнаграждение.

Не се споделят доводите в молбата, че не са налице основания за присъждане на разноски в полза на въззиваемата страна. Съгласно чл. 63д ал. 4 ЗАНН в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В настоящия случай в производството пред районния съд са депозиран писмени бележки от юрк. М. Д. – процесуален представител на директора на СДВР, заведени с вх. № 141559/19.05.2023 г., с които е заявено становище по основателността на обжалването на електронния фиш и по доводите във въззивната жалба, като е заявена и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Обстоятелството, че в проведеното на 31.05.2023 г. съдебно заседание въззиваемата страна не е изпратила процесуален представител, не пречат правото да ѝ бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, „тъй като процесуалното представителство включва както явяването пред съд, така и изготвянето на жалби, становища, писмени отговори и всякакви други действия, свързани с образуваното съдебно производство“ (така и определение № 2233 от 18.03.2022 г. по адм. д. № 12343/2021 г. на АССГ). В конкретния случай въззиваемата страна е била представлявана от юрисконсулт, който е изготвил и представил писмени бележки по основателността на подадената жалба и е изложил съображения

по законосъобразността на атакувания електронен фиш.

Не се споделят доводите в молбата, че въззиваемата страна има задължение съгласно чл. 60 ал. 2 ЗАНН да изложи съображенията си по основателността на оспорването в съпроводителното писмо, с което материалите по административнонаказателната преписка се изпращат в съда. Разпоредбата на чл. 60 ал. 2 ЗАНН задължава наказващия орган в 7-дневен срок от получаване на жалбата или протеста да ги изпрати заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочи доказателствата в подкрепа на обжалвания или протестиран акт. Разпоредбата предвижда задължение за посочване на доказателствата, но не и за излагане на съображения по основателността на обжалването, още по-малко – за тяхното изчерпателно посочване. Противното разбиране би означавало на практика да бъде ограничена възможността на наказващия орган да оспори всякакви допълнително наведени възражения и аргументи от въззивния жалбоподател в хода на образуваното съдебно производство.

На следващо място, действително, както се сочи и в молбата, в производството по Глава III, раздел V от ЗАНН субсидиарно приложение намират разпоредбите на НПК съгласно препращащата разпоредба на чл. 84 ЗАНН. Макар производството по НПК да е устно съгласно чл. 19 НПК и в това производство в изрично предвидени хипотези е уредена възможност за депозиране на писмен отговор (чл. 247в ал. 3 НПК, чл. 252 ал. 4 изр. последно НПК). Предвид горното съдът намира за неоснователни доводите в молбата за недопустимост на представеното писмено становище, поради което и е съобразил същото в постановеното решение, както впрочем и обективизираното в молба вх. № 148416/29.05.2023 г. становище по основателността на оспорването от процесуалния представител на въззивника, който също не се е явил в съдебното заседание на 31.05.2023 г.

Предвид всичко изложено съдът намери, че молбата за изменение на решението в частта за разноските е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, на основание чл. 63д от ЗАНН, във вр. с чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 248, ал. 1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от адв. А. И. от САК – процесуален представител на В. Б. Б., ЕГН *****, за изменение на решение № 3082/29.06.2023 г., постановено по НАХД № 5568/2023 г. по описа на СРС, НО, 94 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в НПК, и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Препис от определението да се връчи на жалбоподателя В. Б. Б. /на посочения в жалбата съдебен адрес/, на адв. А. И. и на СДВР.

След връчване на определението делото да се докладва на съдията – докладчик за администриране на подадената касационна жалба срещу решението и на евентуално подадена жалба срещу настоящото определение.

Съдия при Софийски районен съд: _____